

ನೋವೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯಾಗಿ ನಗುವಾಗಿ... ಶತ್ರೀ ಅವಯೋಂದಿಗೆ ನರ್ಕಣಿ ನಟರಾಜ್

ವಿದುಗಳ್ಳಿನಿಂದ ಮುದುಕಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ತಂಜಾವೂರು ಶೈಲಿಯ ಭರತನಾಟ್ಯ ಪ್ರಚಲಿತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಇದ್ದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿಲಪ್ಪಿಕಾರಂ, ಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವೈಷ್ಣವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ತೇವಾರಂ, ತಿರುವಾಚಕಂ ತಿರುಪುರಂ - ಹಿಂಗೆ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹರಿವು ದೀರ್ಘವಾದುದು. ನನಗೇಶೋ ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಮಕಾಲೀನತೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡು ನೃತ್ಯ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದು ಇಷ್ಟ. ತಂಜಾವೂರು ಶೈಲಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇತ್ತಿಂಚಿಗೆ ನಾನು ನೃತ್ಯ-ಉಪನಾಸ ಕೊಡುವುದನ್ನು ರಸಿಕರು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಥಾನವಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಂಪರೆಯ ಕಂಫೆಗಳನ್ನು ಕಾಷ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿಹೇಳಿತ್ತ, ನೃತ್ಯವನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಉಪನಾಸ-

ನೃತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿದ್ದುಂಟು. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದುದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ‘ಕನಸು ಕಾಣುವುದ ಮರೆಯದಿರಿ...’ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿ ನಾನು ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಕಥೆಗೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದುಂಟು. ‘ಶಿಲಪ್ಪಿಕಾರಂ’ನ ಕೆಲವು ಸಾಹಿತ್ಯ ತುಳುಗಳು, ಕಣ್ಣಾದಾಸನ್ನೇ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು, ತಿರುವಳ್ಳು ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ನಾನು ಈ ಕನಸುಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಓದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರ ಎಂದು ಹೆಣ್ಣುವಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಶ್ರೀಮಂತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾನು ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಯ್ಯಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆ.

ಭಾರತೀಯ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಶೇಷ ಅಂಶ. ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಗೆದಪ್ಪು ಹೊಸತನ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.